

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) 2017/1989**av den 6 november 2017****om ändring av förordning (EG) nr 1126/2008 om antagande av vissa internationella redovisningsstandarder i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 vad gäller den internationella redovisningsstandarden (IAS) 12****(Text av betydelse för EES)**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder ⁽¹⁾, särskilt artikel 3.1, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 1126/2008 ⁽²⁾ antogs vissa internationella standarder och tolkningar som förelåg per den 15 oktober 2008.
- (2) Den 19 januari 2016 offentliggjorde International Accounting Standards Board (IASB) ändringar i den internationella redovisningsstandarden (IAS) 12 *Inkomstskatter*. Ändringarna syftar till att förtydliga hur uppskjutna skattefordringar som hänför sig till skuldinstrument värderade till verkligt värde ska redovisas.
- (3) Samrådet med European Financial Reporting Advisory Group bekräftar att ändringarna i IAS 12 uppfyller kriterierna för antagande i artikel 3.2 i förordning (EG) nr 1606/2002.
- (4) Förordning (EG) nr 1126/2008 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (5) IASB fastställde att ändringarna i IAS 12 ska träda i kraft från och med den 1 januari 2017. Därför bör bestämmelserna i denna förordning tillämpas retroaktivt för att garantera rättssäkerheten för berörda emittenter och samstämmighet med andra redovisningsstandarder som fastställs i förordning (EG) nr 1126/2008.
- (6) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Föreskrivande kommittén för redovisningsfrågor.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

*Artikel 1*I bilagan till förordning (EG) nr 1126/2008 ska den internationella redovisningsstandarden (IAS) 12 *Inkomstskatter* ändras i enlighet med bilagan till denna förordning.*Artikel 2*

Alla företag ska tillämpa de ändringar som avses i artikel 1 senast från och med den första dagen av deras första räkenskapsår som inleds den 1 januari 2017 eller senare.

*Artikel 3*Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.⁽¹⁾ EGT L 243, 11.9.2002, s. 1.⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1126/2008 av den 3 november 2008 om antagande av vissa internationella redovisningsstandarder i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 (EUT L 320, 29.11.2008, s. 1).

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 6 november 2017.

På kommissionens vägnar

Jean-Claude JUNCKER

Ordförande

BILAGA

Redovisning av uppskjutna skattefordringar för orealiserade förluster

(Ändringar i IAS12)

Ändringar i IAS 12 Inkomstskatter

Punkt 29 ändras och punkterna 27A, 29A och 98G läggs till. Ett exempel efter punkt 26 läggs också till. Punkterna 24, 26 d), 27 och 28 har inte ändrats men har tagits med för att underlätta jämförelse.

Avdragsgilla temporära skillnader

24 Uppskjutna skattefordringar avseende samtliga avdragsgilla temporära skillnader ska redovisas i rapporten över finansiell ställning i den omfattning det är sannolikt att beloppen kan utnyttjas mot framtida skattepliktiga överskott, med undantag för skattefordringar som är hänförliga till den första redovisningen av en tillgång eller en skuld i en transaktion som

- a) inte är ett rörelseförvärv, och
- b) vid tidpunkten för transaktionen inte påverkar vare sig redovisat eller skattepliktigt resultat.

Uppskjutna skattefordringar hänförliga till avdragsgilla temporära skillnader hänförliga till innehav i dotterföretag, filialer, intresseföretag och andelar i samarbetsarrangemang ska emellertid redovisas i enlighet med punkt 44.

...

26 Nedan följer exempel på avdragsgilla temporära skillnader som ger upphov till uppskjutna skattefordringar.

- a) ...
- d) Tillgångar kan redovisas till verkliga värdet eller skrivas upp utan att motsvarande skattemässiga justering görs (se punkt 20). En avdragsgill temporär skillnad uppstår om en tillgångs skattemässiga värde överstiger dess redovisade värde.

Exempel som illustrerar punkt 26 d)

Identifiering av en avdragsgill temporär skillnad vid utgången av år 2:

Företag A köper för 1 000 VE, i början av år 1, ett skuldinstrument med ett nominellt värde på 1 000 VE som förfaller till betalning om 5 år med en ränta på 2 % att betalas i slutet av varje år. Effektiv ränta är 2 %. Skuldinstrumentet värderas till verkligt värde.

I slutet av år 2 har skuldinstrumentets verkliga värde minskat till 918 VE, på grund av en ökning av marknadsräntorna till 5 %. Det är sannolikt att företag A kommer att erhålla alla de avtalsenliga kassaflödena om det fortsätter att inneha skuldinstrumentet.

Eventuella vinster (förluster) på skuldinstrumentet är skattepliktiga (avdragsgilla) först när de realiserats. Vinst (förluster) som uppstår vid försäljning eller när skuldinstrumentet förfaller till betalning beräknas skattemässigt som skillnaden mellan det erhållna beloppet och skuldinstrumentets anskaffningsvärde.

Det skattemässiga värdet av skuldinstrumentet är följaktligen dess anskaffningsvärde.

Skillnaden mellan skuldinstrumentets redovisade värde i företag A:s rapport över finansiell ställning på 918 VE och dess skattemässiga värde på 1 000 VE ger upphov till en avdragsgill temporär skillnad på 82 VE i slutet av år 2 (se punkterna 20 och 26 d), oberoende av om företag A avser att återvinna det räntebärande instrumentets redovisade värde genom försäljning eller genom användning, det vill säga genom att inneha det och uppbära avtalade kassaflöden, eller en kombination av dessa.

Detta beror på att avdragsgilla temporära skillnader är skillnader mellan en tillgångs eller skulds redovisade värde i rapporten över finansiell ställning och dess skattemässiga värde som resulterar i belopp som är avdragsgilla vid bestämmande av skattepliktigt resultat under framtida perioder när det redovisade värdet av tillgången eller skulden återvinns eller regleras (se punkt 5). Företag A får ett avdrag som motsvarar tillgångens skattemässiga värde på 1 000 VE vid fastställandet av det skattepliktiga resultatet antingen vid försäljning eller på förfallodagen.

- 27 Återföring av avdragsgilla temporära skillnader ger upphov till avdrag vid bestämmande av skattepliktigt överskott under framtida perioder. Men den ekonomiska fördelen av minskade skattebetalningar kan komma företaget till del endast om företaget har tillräckliga skattepliktiga överskott att kvitta avdragen mot. Därför får ett företag redovisa uppskjutna skattefordringar endast när det är sannolikt att det kommer att finnas skattepliktiga överskott mot vilka de avdragsgilla temporära skillnaderna kan utnyttjas.
- 27A När ett företag bedömer huruvida det kommer att finnas ett skattepliktigt överskott mot vilket det kan utnyttja en avdragsgill temporär skillnad beaktar det huruvida skattelagstiftningen begränsar källorna till skattepliktiga överskott mot vilka företaget får göra avdrag för återföringen av avdragsgilla temporära skillnader. Om skattelagstiftningen inte anger någon sådan begränsning gör ett företag en bedömning av den avdragsgilla temporära skillnaden i kombination med alla dess övriga avdragsgilla temporära skillnader. Om skattelagstiftningen begränsar möjligheten att utnyttja förluster för avdrag mot en viss typ av intäkter, bedöms en avdragsgill temporär skillnad endast i kombination med andra avdragsgilla temporära skillnader som är av tillämpligt slag.
- 28 Det är sannolikt att skattepliktiga överskott kommer att finnas mot vilka avdragsgilla temporära skillnader kan utnyttjas när det finns tillräckliga skattepliktiga temporära skillnader som är hänförliga till samma skattemyndighet och samma skattesubjekt som de avdragsgilla beloppen och de skattepliktiga beloppen förväntas komma att påverka taxeringen
- a) i samma period som den förväntade återföringen av de avdragsgilla temporära skillnaderna, eller
- b) i perioder i vilka ett skattemässigt underskott hänförligt till uppskjuten skattefordran kan förläggas.
- I dessa fall redovisas en uppskjuten skattefordran under den period då de avdragsgilla temporära skillnaderna uppkommer.
- 29 Om det inte finns tillräckliga skattepliktiga temporära skillnader hänförliga till samma skattemyndighet och samma skattesubjekt redovisas en uppskjuten skattefordran endast om någon av följande förutsättningar råder:
- a) Det är sannolikt att företaget kommer att generera tillräckliga skattepliktiga överskott hänförliga till samma skattemyndighet och samma skattesubjekt under samma perioder som avdrag för de avdragsgilla temporära skillnaderna görs i deklarationen (eller i perioder i vilka ett skattemässigt underskott hänförligt till uppskjuten skattefordran kan användas för förlustutjämning bakåt respektive framåt i tiden). När ett företag bedömer huruvida det kommer att ha ett tillräckligt skattemässigt resultat i kommande perioder,
- i) jämför företaget de avdragsgilla temporära skillnader med framtida skattepliktiga överskott som undantar skatteavdrag till följd av återföring av dessa avdragsgilla temporära skillnader. Denna jämförelse visar i vilken utsträckning det framtida skattepliktiga överskottet är tillräckligt för att företaget ska kunna dra av de belopp som återföringen av dessa avdragsgilla temporära skillnader resulterar i.
- ii) medräknas inte skattepliktiga belopp som är hänförliga till avdragsgilla temporära skillnader som förväntas uppkomma i framtida perioder, eftersom de uppskjutna skattefordringarna till följd av dessa avdragsgilla temporära skillnader i sig kräver skattepliktiga överskott för att kunna utnyttjas.
- b) Företaget har möjlighet till skatteplanering, som medför tillräckliga skattepliktiga överskott under samma perioder som avdrag för de temporära skillnaderna görs i deklarationen.
- 29 A Uppskattningen av sannolika framtida skattepliktiga överskott kan inkludera återvinningen av vissa av företagens tillgångar för mer än deras redovisade värde om det finns tillräckliga bevis för att det är sannolikt att företaget kommer att uppnå detta. Exempelvis när en tillgång värderas till verkligt värde ska företaget överväga huruvida det finns tillräckliga bevis för att dra slutsatsen att det är sannolikt att företaget kommer att återvinna tillgången för mer än dess redovisade värde. Detta kan till exempel vara fallet när ett företag förväntar sig att inneha ett skuldinstrument med fast ränta och erhålla de avtalsenliga kassaflödena.

IKRAFTTRÄDANDE

...

- 98G Genom *Redovisning av uppskjutna skattefordringar för realiserade förluster* (ändringar i IAS 12), utfärdad i januari 2016, ändrades punkt 29 och lades punkterna 27A, 29A samt exemplet som följer efter punkt 26 till. Ett företag ska tillämpa dessa ändringar för räkenskapsår som börjar den 1 januari 2017 eller senare. Tidigare tillämpning är tillåten. Om ett företag tillämpar ändringarna för en tidigare period ska det lämna upplysning om detta. Ett företag ska tillämpa denna standard retroaktivt, i enlighet med IAS 8 *Redovisningsprinciper, ändringar i uppskattningar och bedömningar samt fel*. När ändringen tillämpas för första gången får dock förändringen i ingående eget kapital för den tidigaste jämförelseperioden redovisas som ingående balanserade vinstmedel (eller i annan komponent i eget kapital, beroende på vad som är lämpligt), utan att fördela förändringen mellan ingående balanserade vinstmedel och övriga komponenter i eget kapital. Om ett företag tillämpar denna lättnad ska det lämna upplysning om detta.
-